

halk: Mısır'daki çingeneler

yaklaşık 1 milyon kişi

Birçok yerde olduğu gibi, Mısır'da da 'çingeme' sözü bir kişiyi aşağılamak için kullanılıyor. Aynı zamanda Çingenelerin hayatı ve kültürü, her zaman çekici ve gizli bir şey olarak görünüyor. Çingeneler aslında Hindistan'dan gelmedir ve 900 sene önce Avrupa'ya doğru göç etmeye başladılar. Bazıları Mısır'a, ve kuzey Afrikanın öbür taraflarına da geldiler. Her halkın çingeneler için kendi sözü var.

Mısır'da yaklaşık 1 milyon Çingene yaşadığı halde, halk sayımlarında ayrı bir grup olarak sayılmıyorlar. Sanki devlet onların var olduğunu kabul etmiyor. Ne doğum kağıtları ne de kimlikleri (liçni kartı) var. Onlara iş de verilmiyor. Aileleriyle, ve büyük cinsleriyle, İskenderiye, Kahire ve Fayum kasabalarının kenar mahallelerinde yaşıyorlar. Onların görünüşü de Mısırlılardan farklıdır: çok esmerdirler ve daha fazla Hindistanlılara benziyorlar. Onların dili Hindistan dilidir. Kimileri artık yerleşmiştir, ama başkaları, daha eskisi gibi, iş ve güvenlik aramak için kasabadan kasabaya gezerler. Kimileri büyük kasabalarda meyva satarlar, kimileri kalaycı ya da demircidir.

Çingene kadınlar Tanta gibi kasabasında dini bayramlarda dansöz olarak işlerler, sonra da fahişelik de yaparlar. Aslında Çingenelerin arasında kadınlar çok yüksek bir durumdalar, çünkü en fazla onlar para kazanırlar. Çoğu hanelerde erkek zaten hiç işlemiyorlar.

Çingeneler için birkaç ad kullanmak normal bir şeydir. Mesela adamın biri düşünlerde zurna çalıp dansçılara yardım ediyor; o zaman "Aşur" adını kullanıyor, kimse onun asıl kim olduğunu anlamasın diye. Yarın öbür gün İskenderiye kasabasında sokakta kahve satacak; bu sefer "Abu Seriya" adını kullanacak. Daha sonra Kahire'de demircilik yapmak istiyor; bunun için adı "Abu Doma" olacak. Kahire, Mısır'ın başkenti olarak, aynı zamanda Çingeneler için bir toplanma yeridir. Bütün Mısır'dan gelip Muhammed'in

doğuşunu kutlayan mevlitler yapıyorlar.

Çingenelerin hayatında en önemli şeyler eğlenmek ve keyif yapmaktır. Kimileri para biriktirmeye çalışırlar, başkaları bütün günü boş gezerler, sigara hatta uyuşturucu içerler. Dıştan bakılınca, Çingeneler için hayatın planı ve hedefi yoktur. Güne gün yaşarlar, geleceği için plan yapmazlar. O yüzden fukaralık da çok yaygındır. Çingenelerin kimi gençleri anne babalarına karşı gidip uyuşturucu satarlar, ya da en alçak işlerle uğraşırlar.

Çingenelerin yüzünde sanki “red edilmiş” ya da “kendine güvenmiyor” diye yazılıyor. Bu duygu sanki onların kanında var, varlıklarının çok derinliklerinde yatıyor. Çingeneler çoğu zaman aralarında yaşadıkları halkların dinini kabul ederler. Onun için Mısır’da çoğunlukla Sunni müslümandırlar. Ama günlük yaşamında, aslında dinsizdirler. Ruhların gücü ve mucizelere inanırlar. Mesih İsa’nın müjdesini yaymak için burada açık kapılar var. Çingeneler İsa’nın yaptığı mucizeleri hem de Hristiyan azizlerin hayatlarını seslemeye bayılırlar. Çingenelere gerçek sevgi ve yakınlık gösterirse, onu eve davet ederler, ona yüreklerini açarlar.

DUA KONULARI:

- Kutsal Ruh Çingenelerin yüreklerinde derin bir iş başlatırsın.
- Mısır’daki imanlılar anlasınlar ki, Çingenelerin de kurtuluşa ihtiyaçları var. Onlara da müjeyi getirmeye uğraşsınlar.
- Rab Çingeneleri kötü ruhlara olan bağlantılarından kurtarsın, özellikle de kadınlara konuşsun.
- Çingenelerin arasında topluluklar meydana gelsin, öyle ki, kendi halkı arasında müjdeyi yaysınlar.